

Uddrag af udkast modtaget 31. oktober 2014 om

Forslag

til

Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

(Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører)

§ 4

I lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 73 af 17. januar 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 724 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 75 indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at dele af loven finder anvendelse for kategorier af personer, som udfører opgaver om bord på skibe uden at være omfattet af § 1, stk. 1. Der kan endvidere fastsættes regler om, at kun dele af loven finder anvendelse for kategorier af søfarende, som ikke udfører arbejde af betydning for skibets drift i bred forstand, såfremt de via deres arbejdsforhold er beskyttet på et tilsvarende niveau. Reglerne fastsættes efter høring af de organisationer for redere og de kategorier af personer, som spørgsmålet vedrører.«

[§ 4 træder i kraft den 1. juli 2015.]

Bemærkninger til lovforslaget Almindelige bemærkninger

2.5 Lov om søfarendes ansættelsesforhold

Lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. (tidligere sømandsloven) gennemfører FN's Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention om søfarendes arbejdsforhold (MLC), der blev vedtaget på ILO's søfartskonference i 2006. Loven omfatter mange aspekter af søfarendes ansættelsesforhold, herunder indgåelse af ansættelsesaftaler, ret til fri hjemrejse, hviletid m.m. Loven finder anvendelse på skibsføreren og andre søfarende, der defineres, som enhver person bortset fra skibsføreren, der er ansat, forhyret eller arbejder om bord på et dansk skib, og som ikke udelukkende arbejder om bord, mens skibet ligger i havn. I tilfælde af tvivl om, hvorvidt en personkategori skal betragtes som søfarende, afgøres spørgsmålet af Søfartsstyrelsen efter høring af de organisationer for redere og søfarende, som spørgsmålet vedrører.

3. Lovforslagets indhold

3.5 Lov om søfarendes ansættelsesforhold

Loven finder anvendelse på skibsføreren og andre søfarende, der defineres, som enhver person bortset fra skibsføreren, der er ansat, forhyret eller arbejder om bord på et dansk skib, og som ikke udelukkende arbejder om bord, mens skibet ligger i havn. I tilfælde af tvivl om, hvorvidt en personkategori skal betragtes som søfarende, afgøres spørgsmålet af Søfartsstyrelsen efter høring af de organisationer for redere og søfarende, som spørgsmålet vedrører.

Der er efter lovens vedtagelse i praksis opstået spørgsmål om, hvorvidt visse kategorier af personer er omfattet af begrebet søfarende, og hvis det ikke måtte være tilfældet, hvilke regler, der i givet fald måtte være gældende for disse personer, samt hvorledes man i øvrigt skal foretage en afgrænsning til andre regler og personkategorier, når det drejer sig om personer, der er ansat af en arbejdsgiver i land, og om ikke beskæftiger sig med skibets drift i bred forstand. Dette er særlig udtalt på skibe i offshore sektoren, hvor der kan være mange forskellige personkategorier repræsenteret om bord. Det tilsvarende gælder for skibe til særlige formål.

En bred kreds af de søfarendes organisationer har sammen med rederiforeningerne rejst denne problemstilling og peget på, at der er behov for en nærmere afgrænsning i relation til personkategorier, der ikke indgår i skibets normale driftsbesætning, og som ikke udfører opgaver, der vedrører skibets almindelige drift i bred forstand, og som har "landbaserede ansættelsesforhold", som på mange måder giver dem en beskyttelse på samme niveau som lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. Det drejer sig derfor ikke om skibets driftsbesætning eller fx. maler- eller reparationsgæng, frisører, kiosk- og restaurationspersonale, som arbejder på skibet, mens det sejler, og som falder ind under § 1, stk. 1, uanset om de pågældendes ansættelsesforhold ikke er knyttet til rederen. Der er heller ikke tale om personkategorier, som i medfør af den ILO-resolution, der er afspejlet i lovens § 1, stk. 2, falder uden for det i § 1, stk. 1, nævnte søfarendebegreb.

Derudover har der været tilfælde, hvor visse søfarende inddrages under lovens regulering, til trods for at de pågældende på en række områder allerede er sikret samme rettigheder efter de landbaserede regler. Der er tale om kategorier af personer, der typisk er ansat af en arbejdsgiver i land, og hvor der i de landbaserede regler, fx funktionærloven, som gælder for deres ansættelsesforhold, er taget højde for hovedparten af de forhold, som lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. regulerer. Den gældende ordning medfører i praksis tvivl om hvilket regelsæt, der finder anvendelse for disse personkategorier. Der er kun behov for, at sådanne kategorier af personer bliver omfattet af den del af loven, som særligt tager højde for, at arbejdet udføres om bord på et skib. I henvendelsen fra de søfarendes organisationer og rederiforeningerne nævnes som eksempel adgangen til sygdomspleje og forplejning om bord. Baggrunden for henvendelsen er et ønske om, at sikre disse personer en minimumsbeskyttelse, som har relation til, at de befinder sig om bord på et skib.

Det foreslås på den baggrund at ændre loven, således at erhvervs- og vækstministeren efter høring af redernes og de søfarendes organisationer kan fastsætte regler om, at visse kategorier af personer, som i dag ikke er omfattet af loven, efter en konkret vurdering kan omfattes af en række af bestemmelserne i denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Bemyndigelsen i 1. pkt. forventes anvendt på kategorier af personer, der ikke klart falder

ind under søfarende-begrebet i § 1, stk. 1, og som heller ikke klart falder helt udenfor, således som det er fastsat i § 1, stk. 1, der skal fortolkes i overensstemmelse med konventionen og den tilknyttede ILO-resolution.

Derudover åbnes der mulighed for, at det for visse kategorier af personer, der i dag er omfattet af loven, kan fastsættes, at kun dele af loven skal gælde for dem, såfremt de pågældende via deres ansættelsesforhold allerede er beskyttet på et tilsvarende niveau. (Konventionen om de søfarendes arbejdsforhold (MLC) indeholder således bestemmelser, hvorefter landene kan gennemføre dele af konventionen ved såkaldt substantiel ækvivalens. Sådanne tiltag skal implementere de relevante bestemmelser i kodens bindende del og respektere de generelle mål for og formål med konventionens bestemmelser.

Der kan derfor være tale om personkategorier, hvor det ikke vurderes hensigtsmæssigt, at der fuldt ud skal gælde samme regulering som for personkategorier, der indgår i den normale driftsbesætning eller udfører opgaver, der vedrører skibets almindelige drift i bred forstand. Den del af lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., som fortsat skal finde anvendelse for de pågældende kategorier af søfarende vil således supplere den beskyttelse, som følger af de pågældendes landbaserede ansættelsesforhold.

\\srvfile\data\drf\drf\BHO\L søfarendeloven - søfarende-begrebet\lovudkast - extract.docx

